

πῶς μὲς θεωρεῖς ἀκίνητος μὲ τὰ φουσταναλάδικα ;
μ' αὐταῖς τῆς φουσταναλίας σου συχωρά μας καὶ σὺ.

Κρίμα γὰρ σὲν τὸν διπλωμάτη,
ποῦ φουστανελα φορεῖς χιονάτη,
κι' ἴσως ἐλπίζεις μόνο γι' αὐτὴ
πῶς θὰ σὲ κάνουν καὶ Πρεσβευτὴ
καὶ θὰ σὲ ἐγγύουν καὶ Βουλευτὴ.

Καλῶς μὲς ἤλθες...μπῆ ! σὲ καλὸ σου...
κρίμα σ' τὴ γῶσι καὶ σ' τὸ μισαλό σου.
Μπορεῖ νὰ ζήρῃς καλὰ, γεννάδα,
τὴν Ἑγγλιτέρα τὴν φιλενάδα.

Μὰ δὲν γνωρίζεις καὶ τί σημαίνει
Ρωμηῶν Κουβέρνο, πατρις Ἑλλάς,
καὶ σ' τὴν Ἀθήνα τὴν δοξασιμένη
νῆσαι Μινίστρος φουστανελάς.

Δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν Ἑλλάδα
καθβαλέρια φουστανελάδα,
κι' οἱ ταρσοχάδες φοροῦν βελάδα.

Γιὰ φουστανελίας οὐ καιρὸς,
καὶ τώρα φθάνεις σθεναρὸς
καὶ ντοῦρος ἀπ' τὴν Λόντρα
νὰ πῆς σ' τοὺς ἔλλους κόντρα.

Κύττα τί κόσμος σὲ θεωρεῖ...
τὴν μέση σου τὴν λιγερή
κάνε τὴν ἔτσι κι' ἔτσι.

Νὰ καὶ μεντέρι καὶ σοφῆς,
κάτσε νὰ πῆς, κάτσε νὰ φῆς
σφακτὸ καὶ κοχορέτσι.

Ἔχεις μὲς λέν, Γεννάδε, καὶ γῶσι καὶ σοφία,
μὰ δὲν σκαμπάζεις σὰν κι' ἔμεις ἀπὸ γεωγραφία,
καὶ περιέρως ἐρωτῶ πῶς θὰ τὰ καταφέρῃς
ἀφοῦ τὸ Κάκουσάτσι καὶ τὴν Χασιά δὲν ζήρεις,
κι' ἀπὸ τὸν Κάμπελ Μπάντερμαν δὲν θάχῃς κἀν ἀκούσει
ποῦ πέφτει τὸ Μαρκόπουλο, ποῦ πέφτει τὸ Μαρούσι.

Γεννάδε, τί νὰ σοῦ πῶ !..
πρέπει νὰ τῶχῃς γιὰ ν' τροπῇ
τὸ ν' ἀγνοῆς τὸν Ὄρωπὸ,
τὸ ν' ἀγνοῆς τὸ Κορωπί.

Ξέρεις τῶν Ἀέρδων τὴν Βουλήν,
καὶ τὴν τῶν Κοινοτήτων,
καὶ κάθε σφατραν ὕψηλὴν
τῶν ἐπισιμοτήτων.

Ἄλλὰ δὲν ζήρεις, τί θὰ πῆς καθρόνι καὶ σανίδι
καὶ μ' ὅλη τὴ σοφία σου μὲς φαίνεσαι μὰ νοῦλα...
τοῦλάχιστον δὲν ἀκούσεις νὰ λέν γιὰ τὸ Μενίδι
καὶ γιὰ τὸν Μίχα τὸν γνωστὸ καὶ γιὰ τὴν Σπυριδοῦλα;

Κι' ἔπειτα σώνει καὶ καλὰ
θέλεις μὲ τοῦττα τὰ μυαλά
νὰ κάνῃς τὸν φουστανελά.

Ἄμμ' δὲν μὲς συχωρῆς καὶ σὺ, ποῦ μὲ μισαλό σὲ λένε...
ἀμμ' τί φουστανελάς λοιπὸν εἶσαι καὶ σὺ, κ' αὐμένε,
ἀφοῦ δὲν ἔχεις κουμπιερὶ
καὶ μῆτε ζήρεις τὰ χωριά,
ποῦ βασιλεύει πάντοτε καὶ νῦν καὶ σ' τὸν αἰῶνα
τὸ κοινοβράκι· τὸ λερὸ κι' ἡ ταρσοχουβελόνα ;

Καλῶς μὲς ἤλθες, βέλτιστε...μεγάλο τὸνομά σου...
καὶ τώρα γὰρ σριζιμάτα χερῶν προτοιμάσου.
Προτότως σ' ἐξέτιμασε τῶν Ἀθηνῶν ἡ πόλις,
κι' ἔσαν σ' τοὺς Ἄγγλους Πρεσβευτῆς ἡμῶν ἡκτινοβόλεις,
καὶ τώρα ποῦ κατέρχασαι σ' τὴν ἐκλογὴν τὸν στίβον
καὶ θαρραλὸς ἐρρίψῃς τὸν περὶ πάντων κῦβον.

Χαρήτε κι' ὁ Γεννάδιος λαμπρὸς ἀποθιβάξεται
μὲ περιστροφῶν ἤτους,
καὶ τὸνομά του γράμμασι Ρωμαϊκοῖς διαβάξεται
σ' τῶν Ἀθηνῶν τοῦ τοίχους.

Κι' ἂν ἤγος γύρω μας ἤχη μὲς δυνατῆς φωνάρας
πῶς ὁ Καλλιφρονάραρος θὰ βῆγῃ τῆς Κορονάρας,
ὅμως ἐγὼ τῶν ἐκλογῶν ὁ βάρδος ὁ παμμίαρος
φωναζῶ φουστανελάρος καὶ ζή' ὁ Γενναδιάρος.

Μῆτε προφήτου δύναμιν δὲν ἔχω, μῆτε μάγου,
νὰ προσιπῶ τὴν ἐκδοσιὴν αὐτῆς τῆς ἐκλογῆς σου,
μὰ μὴ τὰ λόγια λησμονῆς τοῦ δαίμονος Ἰάγου
σ' τὸν ἀγαθὸ τὸν Κάσιο : γέμισε τὸ πουγγί σου.
Καὶ τὰ Καλύβια τῆς Χασιάς κι' ὁ Κουβαρῆς καὶ τὰλλα
μὲ χρήματα καὶ ρήματα σὲ καρτεροῦν μεγάλα.

Καλῶς μὲς ἤλθες, οὐλὰ κῆμ... τοῦ Γενναδίου ζήτου...
τὴν Ἐναρὶν τῆς ἐκλογῆς περιχαρῆς κηρύττω.
Κυριακὴ σωτήριος καὶ πάλι ζημερώνει...
χαρὰ σ' τὸν ποῦχει κουμπιερίας καὶ μπάριμα σ' τὴν Κο-
ρωπῆ.

Π.—Κι' ἐγὼ, ξυλῆνε ρήτορα, σὲ δέρνω μὲ καθρόνι.

Ὁ Ρωμηὸς εὐχαριστῶν Σύλλογον μὰς ἀγαστῶν.

Ἐκφράζω σ' τῶν ἠθοποιῶν τὸν Σύλλογον ἐκεῖνον
εὐχαριστήρια θερμά, πολλὰ τε καὶ μεγάλα,
δι' ὅσην ἔκαμε τιμὴν σ' ἐμὲ τὸν Ἀρλεκτῖνον
καὶ μέλος του μ' ἐξέλεξε ἐπίτιμον τὰ μάλα,
καὶ μ' ἔκρινε κι' ὡς ἄξιον γιὰ τοῦ Νομπέλ τὸ γέρας
εἰς τὸ διάστημα μῆς καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Καὶ κερμάσις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελάς.

Θάλλον Ἡμερολόγιον καὶ τὸ Πατραϊκόν,
ποικίλον καὶ τερψιμόνον καὶ ψυχαγωγικόν.
Μεπανάκης ὁ Νικόλαος ἐρίτιμος ἐκδότης,
τοῦ Νεολόγου τῶν Πατρῶν συντάκτης ἐν τοῖς πρώτοις.

Εὐσεβεῖς ἐβήσαν στίχοι σ' τὴν Ἀγγλίαν τυπωμένοι
κι' ὅπο Πάνου Κατωπόδη λίαν εὐσεβεῖς γραμμένοι.